

Thüringer Universitäts- und
Landesbibliothek Jena

Quaestiones Controversae : Ex Iure Civili Et Feudali Depromptae

Ienae

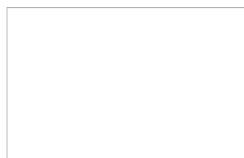
Suevus, Johann; Müller, Johann Georg

4 Diss.jur.27(20)

https://collections.thulb.uni-jena.de/receive/HisBest_cbu_00018959

urn:nbn:de:urmel-f60525d8-ec35-47d2-8925-b791107dd8af2-00004277-015

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

20.
ΣΥΝ ΘΕΩ.

QUÆSTIONES
CONTRO-
VERSÆ.

EX JURE CIVILI ET FEU-
DALI DE PROMTÆ,
QUAS

Decreto & auctoritate Am-
plissimi Jctorum Collegii in Aca-
demia celeberrima Jenensi

P R Æ S I D E

Amplissimo & Consultissimo Viro

DN. JOHANNES VEVIO J. U. D.
& Profess. P. Curiae Provincialis & Scabinatus,
Assessore dignissimo

Pro summo IN UTROQUE JURE gradu
& privilegiis consequendis

Publicè proponit

JOHANNES GEORGIUS MÜLLER
NORIMBERGENSIS.

Ad diem 17. Martij,

Anno, M. DC. XIV.

J E N Æ,

TYPIS HENRICI Rauchmaulæ.

NORICÆ
INCLUTÆ REIP.

*Magnificis, Nobilissimis, Amplissimis,
Consultissimis & Prudentissimis Dn̄. CONSULIBUS
ET SENATORIBUS,*

*Amplissimo item & Nobili CONSI-
LIARIORUM Collegio,*

CELEBERRIMÆ
ACADEMIÆ Magnifico Domino

*Rectori, Reverendis, Amplissimis, Consultissimis, Ex-
perientissimis, Clarissimis, Præstantissimis, Dn̄.
Professoribus,*

Mecoenatibus, Promotoribus, Fauto-
ribus, & respectivè Præceptoribus suis, æter-
nū colendis

In { *Subjectionis authoramentum*
Additionis argumentum
Obsequii testamentum

Disputationem hanc inauguralem
D. D. D.

Civis Subiectissimus

Cliens Addictissimus

Discipulus Obsequentissimus

JOH. GEORGIUS MÜLLER.

CONTROVER-
SIARUM EX JURE CIVILI
ET FEUDALI DESUM-
TARUM PRIMA.

Defensio in l. 3. de f. & J. exemplis
 Juris gentium subicitur, cum tamen alias
 Juri naturali adscribatur, l. 4. ad L. Aquil. l. 1. §.
vim vi. 27. ff. de vi & vi arm. Clem. pastoralis. vers.
ceterum. de sent. & re judic. l. 1. §. cum arietes. 11. si quadr. pauper.
fec. dic. Cic. latè pro Milone 1. offic. & de Invent. c. 5. & 12. Pro con-
ciliatione Doctores variè distingvunt. vid. Bocer. 2. de bell. 10. n.
19. Obrecht. c. 4. n. 11. de Defens. Don. 1. Comm. 7. & ibid. Enucl. Hil-
lig. Harpr. ad §. 5. Inst. de publ. jud. Romul. Zoann. Salomon. Zaf.
Bologn. & alii ad l. 3. de f. & J. Connan. 1. Comm. 6. Hotom. ad tit.
Inst. de f. & J. Putarem Defensionem omnino ex Jure naturæ
esse, & hanc rem, nisi rectè percepta definitione Juris naturalis
& gentium, explicari non posse. vid. Accat. Enenckel. lib. 1. de
privil. jur. Civ. c. 8. D. Thom. in secunda secunda q. 57. art. 3. &
Domin. de Soto lib. 3. de f. & J. q. 1. art. 3.

11.

In quaestione, An pro defensione pudici-
 tiæ rectè quis occidatur, non satis firmiter pro af-
 firmativa concludi mihi videtur ex hoc fundamento, quia vi-
 tæ & famæ defensio permittitur, cum paribus passibus ambu-
 lent &c. Non enim simpliciter talis famæ qualis vitæ defensio
 conceditur, nec ob quamcunq; Injuriam alterum interficere li-

A 2

cet:

cer: & posito simpliciter talem esse famæ qualem vitæ defensionem, in hoc casu non videtur agi de defensione famæ, per l. 20. C. ad L. Jul. de adult. & l. 13. § 7. ad L. Cornel. de Sicar. Firmius ducitur argumentum ex l. 1. §. pen. ad L. Corn. de Sicar. & l. 8. §. 2. quod met. caus. Quid si dicerem, priorem textum de speciali casu, posteriorem, ut & comparisonem vitæ & famæ, non simpliciter, sed secundum quid intelligendam? Tentabo igitur primum utrum negativa defendi possit, quid tamen pro affirmativa & communi dici possit, tandem subjungam.

III.

Sic quando quæritur, Utrum etiam res ita defendere liceat, ut alterum impunè propter solam rerum defensionem interficere quis possit? (quod post Acc. in l. 3. de f. & f. Dd. communiter affirmant, quos alleg. Harpr. ad §. 5. Inst. de publ. jud. num. 172. Volz. c. 7. n. 89. & ibi Burckard. in not. ad L. Corn. de Sic. Obrecht. c. 3. & 8. de defenf. & alii) rectè quidem à recentioribus, Harpr. Obrecht. Volz. cit. loc. Fachin. 1. Controv. 31. Bocer. lib. 2. de Duell. c. 9. n. 1. & 2. id negatur: Putarem tamen rectius adjici hanc limitationem, nisi ex talium rerum ablatione, quis necessitatem extremam incurrat, Lyr. in explic. 5. præcept. quàm simpliciter illam, nisi quis vitæ periculum simul incurrat, ut sit exceptio de natura, genere & terminis regulæ, quod Decius & Dd. in rubr. & l. 1. de R. f. requirunt.

IV.

Consuetudinis requisita alii aliter enumerant: requirunt enim vulgò rationabilitatem, actuum frequentiam, Diuturnitatem temporis, tacitum populi consensum, quibus alii & hoc addunt, ut à toto populo aut certè majori populi parte sit approbata consuetudo. Tutius est ut dicamus, solum tacitum populi consensum (qui ex frequentia actuum & temporis diuturnitate colligitur) facere consuetudinem, per l. 32. cum seqq. de ll. l. 1. & t. t. C. qua sit long. consuetudo.

V.

De populi consensu si dubitetur, & proinde quærat de actuum

actuum frequentia, licet unicus fortassis non sufficiat & ad minimum duo requiri videantur, rectius tamen putarem id arbitrio Judicis, unâ cum tempore, intra quod hoc vel illud tacite approbatum sit, committi, quàm simpliciter per duos actus, & argumentatione à privati præscriptione petita, per decennium cum communi opinione hanc rem nec in legibus determinatam determinare, *l. 32. pr. de usur. l. 1. §. fin. de Jur. delib. l. 1. §. 4. ad SC. Turpil. Menoch. lib. 2. de Arb. Jud. cæs. 81. & 83.*

V I.

Cumq; tam per Judiciales quàm extrajudiciales actus tacita populi voluntas declarari possit, etiam extrajudiciales sufficere puto, *arg. l. siue apud 28. C. de transact. Don. 1. Comm. 10. A. Fab. in Jurisprud. Papin. tit. 1. princ. 11. Ill. 1. & in ration. ad l. 34. de ll. Corras. ibid. Quæ sententia est communis & in Camera Imper. recepta, Gail. 2. obs. 31. n. 8. in f.*

V II.

An populus facere possit Statutum absque confirmatione superioris, quæritur? Jure nostro Romano inspecto verius putarem non posse, præsertim si Statutum illud sit contra Jus commune. *per l. 15. de V. S. l. 1. §. inter 9. de magistr. conven. l. 3. §. divus. de sepulch. viol. Dn. Fom. c. 1. q. 6. C. de ll. vid. Cöler. de Process. Exec. p. 1. c. 3. n. 12. Fitchard. 1. Consil. 3. Bronch. 1. aff. 6. Don. 1. Comm. 6. & ibi Hillig. Heig. 1. q. 23. Corras. p. 2. c. 15. de 7. art. Distinctionem tamen & aliam adhiberi posse, dabit Discursus. *vid. & Clariss. Praeses, ad tit. ff. de decret. ab ordin. fac. Vasq. 1. contr. 47. n. 9.**

V III.

An Exceptio non numeratæ pecuniæ etiam post biennium competat, si debitor paratus sit in se recipere onus probandi, quæritur? Quamvis communis & in Praxi recepta opinio, distinctione inter privilegiatam & non privilegiatam exceptionem, Item præsumptionem Juris & de Jure, non impro-

A 3

babi-

babiliter defendi posse videtur, *Gomez. 2. resol. 6. n. 7. Kirchoy. 3. Comm. Concl. 16. Coler. p. 1. de Proc. Exec. c. 10. n. 195. Bronch. 2. aff. 22. SchneideW. ad tit. Inst. de liter. oblig. legibus tamen magis convenit negativa sententia, Wes. Fab. & alii ad d. t. Inst. Duar. c. 4. de non num. pec. Don. 4. Comm. 38. & ad l. 8. C. de non numer. pec. Fachin. 2. Contr. 81. Dn. Arum. Disp. Inst. 12. thes. 12. per d. t. Inst. de liter. Obl. in f. l. 8. l. 10. & l. 14. C. de non num. pec.*

IX.

Quæritur, An ex clausula generali in l. 1. in f. & l. 26. §. Item. 9. ff. ex quib. caus. major. Si qua alia iusta causa videbitur, competat majoribus, qui justam & probabilem ignorantiam prætendunt, restitutio adversus præscriptionem? Neg. Pinell. in auth. nisi, C. de bon. mat. n. 58. & seqq. & Sarmient. 2. Select. interp. 10. Fachin. 1. Contr. 69. Forster p. 1. Disp. Inst. 9. thes. 10. Clariss. Dn. Praeses ad tit. ff. de usucap. Dn. Fom. ad t. ff. ex quib. causis major. & ad rubr. tit. C. de his quæ vi met. & c. Scip. Gentilis de aliment. c. 14. in f. (vid. Niell. Disp. feud. 8. Coroll. 1. Gravez. de antiq. temp. p. 4. §. materia n. 71.) per l. ult. C. de præscr. long. temp. l. sicut C. de præscript. 30. ann. l. omnes. C. eosd. l. ult. C. de fund. patrim. arg. l. un. C. de usuc. transf. An autem ad d. l. 1. in verb. si qua alia mihi iusta causa videbitur, rectè respondeatur, hoc tantum intelligendum esse de alia iusta absentia causa, non immeritò quis dubitare possit vid. l. 1. §. si quis 9. de litm. abt. priv. l. 28. §. 2. ex quib. caus. major. Diff. Dd. communiter.

X.

Num Jus venandi sit inter Regalia, quæritur? Licet ex Jure Civili id tam perspicuè demonstrari non possit, sed potius dicendum videatur, esse Jus quoddam per se subsistens, *Harprecht. ad §. fera. Inst. de R. D. vel servitutem vid. Andr.*

*Andr. Kohl
consuetudi
commodè
stetur. patet
in §. venandi
c. 36. n. 7.*

*Ele
subsec
feudis
s. obs. 42
Praxi &
ced. ab in
Sonsbec
in Coron
parit. fe
defunct.*

*gula
veat
n. 7. It
ad ser
sele d
quo a
rant,
creta
Schu
secre
Vult
ter.
acci
vid.*

Andr. Kohl. Exerc. 6. respectu tamen habito ad Jus Feudale & ad consuetudinem Germaniæ hodiernam, sub distinctione non incommode id affirmari posse videtur. vid. Andr. Knich. p. 2. de vestitur. pact. c. 2. & de privil. Duc. Saxon. c. 5. Heyg. 1. q. 15. Pruckman. in §. venatio. c. 1. de regal. Petr. Frider. Mindan. lib. 2. de mandat. jud. c. 36. n. 7.

XI.

Elegans est quæstio, **Utrum legitimati per subsequens matrimonium succedant in feudis?** Communis opinio affirmat, *Gail. 2. obs. 141. Myns. 5. obs. 42. Schrad. p. 7. c. 5. n. 21. Borch. de gradib. pag. 187. quæ in Praxi & pronunciando observatur. SchneideW. in prim. ord. succed. ab intest. n. 13. Negativa in puncto Juris verior esse videtur. Sonsbec. p. 9. n. 72. Giph. c. 7. tit. de success. feud. Gerhard. Dec. 11. in Coronid. Vult. lib. 1. de feud. c. 9. Clariss. Rittershuj. p. m. lib. 1. partit. feud. c. 13. q. 3. per text. express. in c. un. §. naturales. si de feud. defunct. cont. & c.*

XII.

Quænam sit ratio, quod fœmina regulariter à successione in feudis removeatur, *c. un. 2. F. 17. Forster. de success. ab Intest. lib. 3. c. 18. n. 7. Investigant Feudistæ? Vulgò quinq; adferri solent: 1. quia ad servitia militaria sunt inhabiles. 2. quia cœtibus virorum non sese debeant immiscere c. 2. de judic. in 6. 3. quia fragiles sunt quoad consilium. l. 4. C. de sponsal. 4. quia lubricitate voti laborant, quater mutantur in hora c. forus. extr. de V. S. 5. quia secreta non possunt reticere. Zas. p. 8. n. 36. Sonsbec. p. 9. num. 121. SchneideWin. p. 6. n. 9. & seqq. Alii duas præcipuas, militiam & secretorum retentionem, Menoch. consil. 65. n. 20. & seq. vol. 1. Vult. c. 4. n. 2. de feud. dicit in effectu tantum tres esse. Alii aliter. Sed cum illæ rationes omnes sint tantum à communiter accidentibus desumptæ, videbo utrum dari possit aliqua firmior vid. Hieron. Garzon. de fœmin. ad feud. recip. n. 8.*

XIII. Utrum

XIII.

Utrum filiusfam. usumfr. feudi sibi concessi, adquirat patri, non dubitatur immeritò? (Intellige de Jure Civili: de Jure enim Longobardorum dubitationem adeò non habet, cum illi liber os suos in potestate non habuerint, *Bart. in differ. Jur. Rom. & Longob. tit. de patr. pot. Ibiq. Ferret. in addit.*) Affirmat *Sonsb. p. 7. n. 8. & 9. Niell. Disp. 2. axiom. 5. & alii.* Negativa communiter est approbata teste *Schrad. p. 7. c. 6. n. 6.* quam propugnari posse puto, modò adhibeatur alia, quàm ex peculii distinctione desumpta explicatio vid. *Rol. à Vall. conf. 71. n. 65. & seqq. vol. 2. Wes. de feud. c. 5. n. 4. Vult. lib. 1. c. 4. n. 8. Borch. c. 5. n. 48. Gothfrid. Müller Disp. feud. 2. thes. 9.*

XIV.

An feudum dici possit ususfructus, quæritur? Distinctione & explicatione vocabuli ususfr. quod generis & speciei nomen est, rem hanc determinabo, cum *Clar. Dn. Pras. in tr. feud. Confer Hotom. Ill. quæst. 20. c. un. 2. F. 23. versic. Hujus autem generis c. Fridericus §. quicumq. de pac. ten.*

XV.

Fac duos fratres, quorum alter Titius ante Dignitatem regalem, alter Sempronius in eadem natus est, contendere de primogenio, In quæstionem venit, uter eorum sit præferendus? Communiter concluditur pro Titio, arg. l. 5. de Senator. l. filii. 22. §. Senatores. 5. ff. ad Municip. l. qui ad tempus. 2. §. 1. de Decur. l. cum advocatio. 8. C. de advoc. divers. Judicior. Hotom. Illustr. quæst. 2. Aurea Bulla Caroli IV. c. 7. Duar. 2. Disp. annivers. 29. Tiraq. de primog. q. 31. Bod. n. 6. de rep. 5. Knich. in tr. de Jur. Duc. Sax. lit. provoc. nesc. 38. c. 3. n. 50. & seqq. Greg. Tholos. 7. de rep. 9. Diss. varii variè. vid. Forcat.

Forcat. de feud. c. 6. Mozz. de substantial. feud. Reinald. Corf. 3. Indag. 7. Niell. Disp. feud. ult. axiom. 2. Inspecta Theoricâ veritate pro Sempronio concludi posse putat Gothfrid. Müller Disp. feud. 5. thes. 3. Dn. Hackelman. ad tit. de Senator. ne tamen ita angustè hanc rem quis concipiat, ut nullam planè limitationem admitti posse putet, vid. Schrader. p. 7. de feud. c. 5. Mozz. & alii supra citati. Pro Titio & communi opinione quid adferri possit videbo.

XVI.

Constitutum in *l. fin. C. quando tutor. vel Cûrat. ess. desin. & pr. Inst. quib. mod. tut. fin.* masculos decimo quarto, fœminas duodecimo anno puberes esse, censerî. Hinc quæritur, **Quænam sit ratio quod fœminæ citius quam mares pubescant?** Desumunt quidam rationem ex *Clem. Alexandrino lib. 6. Stromat.* quia mutatio ætatis in masculo fit per septenarium, in fœmina per senarium. Alii ex *Macrobi. lib. 7. Saturnal. c. 7.* quoniam exilia poma celerius maturescunt, robusta serius, & *lib. 1. in Somn. Scip.* propter votorum festinationem maturius biennio fœminas legibus liberari, ut pudicitia virginis citius eximatur periculo. *A. Fab. lib. 1. tit. 1. Jurisprud. tit. 2. 2. princ. 2.* quia malitia in fœminis plerumque supplet ætatem. *l. 3. C. si min. se major. Glossa:* quia mala herba citius crescit quàm bona. *Duar. ad t. C. de his qui ven. et.* Eleganter quidem *Tiraq. ad l. 6. Connub. gl. 1. part. 7. n. 38.* quia fœminæ sunt debiliores, frigidiores & humidiores, Ideò eas citius pubescere, ut & salices celerius crescunt quam quercus. *Theophrast. lib. 1. de caus. plantar. c. 9. Dn. Fom. ad l. 2. C. de his qui ven. et.* Putarem tamen ex *Hippocrate lib. 2. de morb. popul. sect. 3. text. 29. & lib. 6. sect. 2. text. 38. ubi vid. Fr. Valles. in Comment. & Ludovic. Mercat. lib. 1. de temperament. part. 2. Class. 4. q. 53. & seq.* nonnulla addi, & artificii in sua arte credi posse.

XVII.

Quæritur, **Num dubitans habeat bonam fidem?** Neg. *Gædd. in l. 109. de V. S. Forster. 1. Disp. 9. th. 5.*

B

Aff. Treutl.

Aff. *Treutl.* 2. *Disp.* 22. *th.* 6. *lit.* c. Contra nec bona nec mala fide possidere, sed medio modo se habere vult *Covarr. in c. possessor. de R. 7. in 6. Vasq.* 2. *Contr.* 77. Alii distinguunt. 1. inter dubium Practicum & Speculativum, *Fachin.* 1. *Contr.* 65. & 8. *Contr.* 34. *Hillig. in Don. Enucl.* 5. *Comm.* 17. *lit.* a. 2. inter dubium perseverans & vacillans sive momentaneum. Videbuntur tradita scientiæ, sumitur ignorantia, & dubitationis definitione res alio modo (ut hinc explicari possit? *vid. Dom. de Soto lib.* 4. *q.* 5. *art.* 4. *Aristoteles.* 1. *poster.* 2. & 27. *Item lib.* 1. *de anima.* 2. & *in Rhetoric.* *lib.* 1. *ad Eudem.*

XVIII.

Num Donatio sit Juris Civilis, quæ-
runt Dd? Aff. de mortis causa donatione & quæ dicitur propter
nuptias. §. *fin. Institut. de usu & habit. junct. pr.* & §. *fin. in pr.*
Instit. de donat. *vid.* & §. *est & 3. in pr. d. t.* Simplex enim do-
natio inter vivos nihil aliud est quam liberalitas, *l. 1. de donat.* &
l. 35. §. 2. de mort. caus. donat. *vid. Cöler. p. 1. Disp. 7. problem. 2. Dn.*
Vngebauer Exercit. 9. thes. 5.

XIX.

Sic etiam, quando quæritur, Utrum Donatio
sit modus acquirendi dominium, putarem
id neg. de simplici inter vivos donatione. *Clariss. Dn. Præses ad*
tit. ff. de Donat. in rubr. Wegn. Disp. 6. thes. 6. lit. a. Wes. ad rubr.
Inst. de Donat. Dn. Vngebauer d. thes. 5.

XX.

An Interlocutio Principis habeat
vim legis, quæri potest? Affirm. *per l. 1. §. 1. & 2. de Con-*
stit. princ. scilicet personalis, non generalis, *l. 3. C. d. t. vid. &*
Dn. Fom. ad rubr. C. de L. L. q. 8.

SOLI DEO GLORIA.

Ad

Ad Doctissimum Dn. Re-
spondentem Competitorem ca-
rissimum.

*Ultra fores Sophia obvallat, sed plura Themistæ
Claustra, tibi, MOLLERE, manu referanda
peritâ.*

*Post tot combustas hyberna ad lumina noctes,
Tot tritos soles in codice, sumtibus arcam,
Exhaustam nimis, fractosq; laboribus artus,
In fano Themidis rigidam tentandus ad aram
Poneris à mystis, Divæ sacrandus alumnus,
Si sit dignus honor studiis tum pulpita scandis,
Ut tua publicitus cunctis doctrina probetur,
Præmia sollenni quam post de more sequantur.*

*Bina isthac meruere suam præludia laudem,
Applausum est manibus feliciter, alea jacta est,
Tertia nunc restat pugna acrior, exsere nervos
Ingenii, lingvæq; favos & flumina pande,
Ut docti sis par adversis ictibus hostis.*

*Hoc locus & tempus poscit, Themis ipsa requirit,
Hoc patria exoptat, quæ te produxit alumna
Optima Musarum, ingeniorum altrixq; bonorum,
Norica terra, tui hoc qui te erudiere Magistri
Exspectant, omnes doctrinâ & laude celebres.
Horum auge laudem, sis his nobisq; decori,
Fer quàm ferre tui cives suevère coronam,*

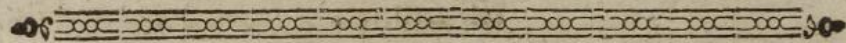
B 2

In

*In foribus prada est, recubat sub limine palma,
Mox erit, ut voti sis compos, tempora mitra
Velatus rubeâ, faveat Deus omine lato.*

L. m^q; applaudebat

JOANNES GRYPHIANDER
Hist. & Poët. Prof. P.

In Disputationem inauguralem
Dni JOHANNIS GEORGII MÖLLERI
Norici, amici mei ex Aße.

EN florulentis almities jubis
Ut jam rosarum virginum amæniter
Lætiscit & gemmascit altè
Panareto in Themidos fructo!
Vides bicaulem tu fruticem amodò,
Æternitatis jugiter imbribus
Exebriatum, fratriante
Stipitem in unicum abire nodo!
Lascivit illhïc NORICA apricitas:
GENTILITATIS nam SCIPIONIÆ
Rosaceus flos inde stellat
Nectare juridico undulatus
RITTERSHUSI hïc quin purima purpura
Omnisciis se didit hiatibus,
DINNERI & ardida hïc rosa alto
Vertice cinnameam halat auram,
Ast inde fragrat SALICA amœnitas:
PINGIZERI udis ambitiosula
In floribus, queis adjudasse
Perpetuatum ii ovant vigorem
Tàm

Tàm tàm entheati fomitis illius
FOMANNI Amorisq; & Charitum & Dices,
Cum ARUMÆANA illa ad
stuporem
Surrigua & rubida Svada
Svave & rubentis florigenum caput
Svavitatis SVEVIACÆ, undeamat
Juvenculo se utrimq; adultum
Flore animare rosa in nitorem,
Hoc germínascens caule bivertice
MULLERE tute es, qui quo adolesceres
Immistus his rosis beatum
Haûsti animi ore trahace succum.
O te! sed, heus tu promito amabiles
Flos dñe odores, pergit, age, omnibus
Nasutulas desiderata
Delicia ista fricare fibras.

*Jo. ab Hæckeshoven Junior
Breslâ-Silesius.*

In Disputationem inauguralem

DN. JOHANNIS- GEORGII MULLERI
NORIBERG. &c. Amici sui pl. colendi.

*SI pareret Civipraclarum PATRIA nomen,
Id MULLERE tibi NORICA- BERGA daret.
Sig; foret laudi magnos habuisse Magistros,
Indè tibi quantum surget eritq; decus!
Alma PALÆCOME GENTILIS ab ore docentis
Pendentem vidit, vidit & ipsa DICE:*

B 3

Lac:

*Lac RITTERSHUSII, ceu matris ab ubere fide
 Traxisti, veluti prodiga mellis apīs:
 DINNERUS præstet qua dexteritate docendi,
 Non expers, alios ipse docere potes.
 Quid referam PATRES genio senioq; verendos,
 Quis dedit impigro Diva SALANA frui?
 (Quos vivos vidisse, vel audivisse loquentes,
 Sit mihi magna domi gloria, magna foris!)
 Hic ut adoptivis, propriâ virtute coruscōs
 Nunc addes titulos, quos THEMIS alma dabit.
 Utq; det, ascendis laudando pulpita nisu,
 Pulpita luctanti cognita sæpè tibi.
 Gratulor INGRESSUM, CONGRESSUM Spiritus afflet
 Faustus & EGRESSUM prosperitate bect:
 Ut genitale solum jactet se cive beatum,
 Et sint Discipulo lata Lycæa suo.*

L. Mq;
 deproperabat
 Johannes Schröterus.

In Disputationem inauguralem

Domini JANI GEORGI MÜLLERI NO-
 RIB. J. U. Cand.

PAnde fores, veneranda Themis, novus ecce Sacer-
 Dirigit optatos ad tua templa gradus: (dos
 Nobile nocte sacratâ fertum è frunde, novello
 Carum DOCTORI timpus utrumq; liga.
 Sedulitas etenim, divinæ mentis acumen,
 Cum Legum & Juris cognitione sacri

Since-

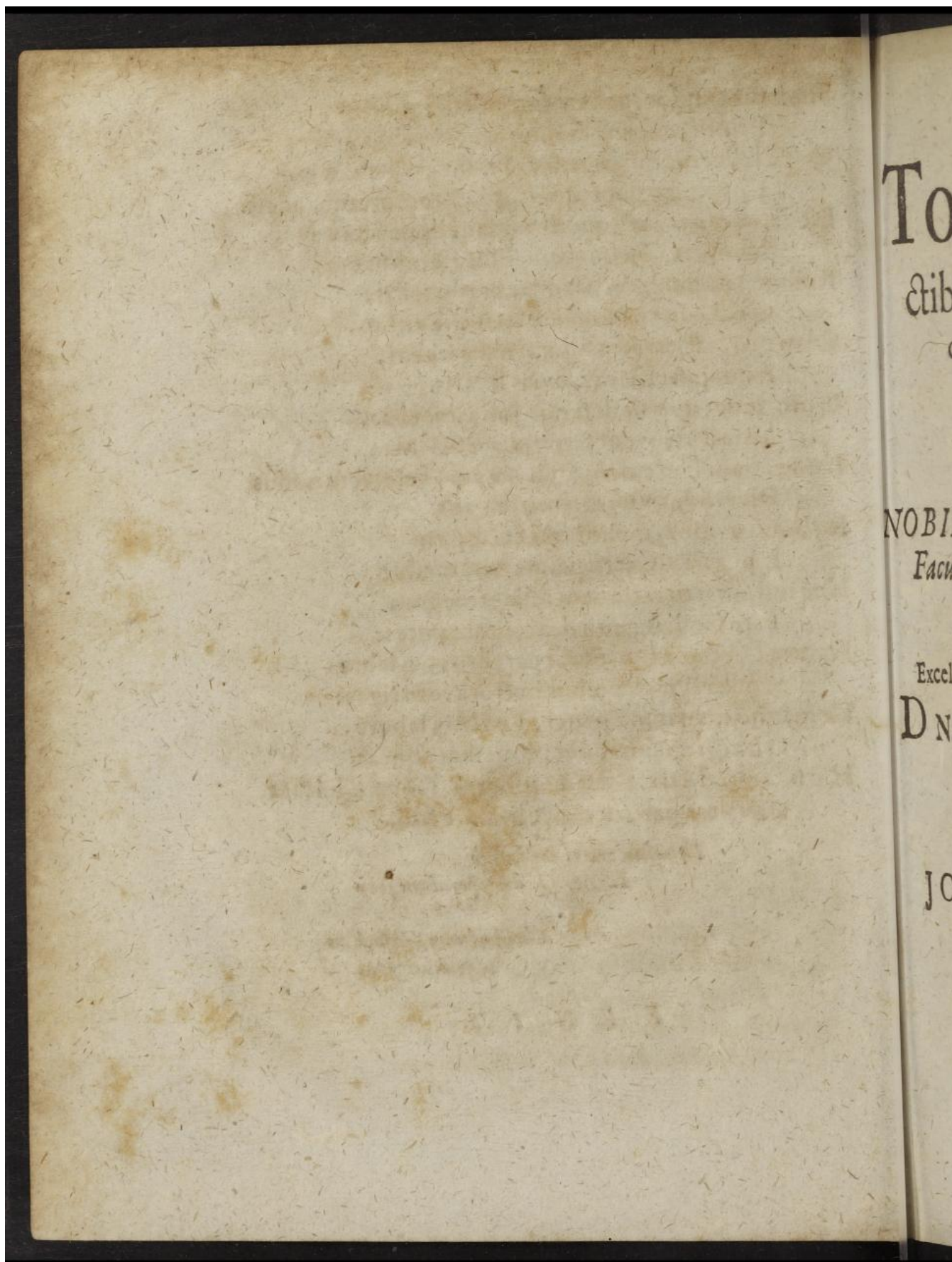
Sincerus candor, generosa modestia morum,
Promerita, en! dudum tanta brabea, VIRI.
O Te felicem, qui portum JANE- GEORGI
Contingis! nec quid, quod remoretur, adest.
Est vetus & verum; quod vendant dona labore,
Numina, Tu quorum fidus alumnus eras.
Reliqua ne tangam. Sit disceptatio testis,
Quâ demonstrabas te satis esse virum,
Cum pro Iustitia tam felix arma gerebas,
Ac deportabas exsuvias hilaris.
Quin nuper quæ sit defensio justa docebas,
Mirati ut juvenes, ut stupuere senes!
Nunc etiam Herculeos (scis namq;) resolvere nodos
Diversi Juris nota theatra petis.
Ito bonis avibus, melioribus eia redito
E pugnâ. Certò palma parata tibi!
Nec mirum si tu rationem reddere legum
Tam facili ingenii dexteritate potes:
Namq; Dice ipsa tuo insidit cerebro, tua labra
Suada regit, Phœbus pectora rore rigat:
Ut magno nixu quod pauci, Tu absq; labore,
Quæq; repugnabunt, conciliare queas.
Hic sistam; MÜLLERE precans Tibi mollia fata
Ut valeas parto semper honore frui.

Intimi amoris testandi ergò

L. M. Q. deproperabam Jena

*Christophorus Hæflichius
Norimbergensis.*

F I N I S.

urn:nbn:de:urmel-f60525d8-ec35-47d2-8925-b791107dd8af2-00004277-169